

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 6Pc/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519200690
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Plaskurová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519200690.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Barbarou Plaskurovou, vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: S. K., J. XX.XX.XXXX, Y. G. E. XXX/XX, XXX XX N. Y., zast. v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov matky: S.. Q. S., V. G., J. XX.XX.XXXX, Y. G. K. XXXX, XXX XX N. Y., korešpondenčná adresa: O. XXX/X, XXX XX N. Y., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická 6667/ 911 01 Trenčín a otca: K. K., G..N..G..M., J. XX.XX.XXXX, Y. G. K. XXXX, XXX XX N.Á. Y., o návrhu otca maloletého - navrhovateľa, o zapretie otcovstva k maloletému dieťaťu, t a k t o

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

II. Odporkyni sa priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom dňa 08.03.2019 domáhal, aby súd určil, že nie je biologickým otcom mal. S. K., J. XX.XX.XXXX z matky Q. S., V. G., J. XX.XX.XXXX. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že s matkou maloletého uzavrel manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Počas trvania manželstva sa im narodili dve deti, S., J. XX.XX.XXXX M. J., J. XX.XX.XXXX. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 4P/225/2012 zo dňa 23.10.2012. V konaní o rozvod manželstva uzavreli rodičovskú dohodu, na základe ktorej im boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti. Ďalším rozsudkom č.k. 9P/36/2016 zo dňa 07.11.2017 rozhodol Okresný súd v Novom Meste nad Váhom o zmene zverenia maloletých detí tak, že obe deti zveril do osobnej starostlivosti matky. Tento rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom dňa 23.05.2018. Zmene vo zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti predchádzala iniciatíva matky mal. detí, ktorá podala na neho v roku 2016 trestné oznámenie pre K. L. N. L. S. J. M. L. P. M. K. Y. S. S.. Uznesením Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom zo dňa 12.12.2016 číslo: Pv 339/16/3304-50 bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené z dôvodu, že posudzované skutky neboli trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. V tomto období, v priebehu roka 2016 sa postupne dozvedal rôzne informácie, okrem iného aj o tom, že matka maloletých detí mu počas trvania ich manželstva bola neverná, a to aj v období roka 2002 a aj v čase predtým. Navrhovateľ uviedol, že sa vždy považoval za biologického otca obom svojim deťom a takto k nim aj pristupoval. Z toho dôvodu mal záujem o striedavú starostlivosť po rozvode ich manželstva a o deti sa staral od malička s láskou a najlepšie, ako vedel. Informácie o nevere jeho bývalej manželky však u neho vzbudili podozrenie, že nie je biologickým otcom maloletého S.. Toto podozrenie u neho prehlbuje aj tá skutočnosť, že matka maloletého S. proti nemu štvie v takom rozsahu, že v súčasnosti už S. odmieta s ním akýkoľvek kontakt, hoci sa mu venoval od jeho narodenia so všetkou otcovskou starostlivosťou. U maloletej J. takúto averziu nevnímá. Po dôkladnom zvažovaní dospel k záveru, že bude najlepšie, ako pre neho, tak aj pre maloletého S., keď nadobudnú istotu v tom, či je alebo nie je jeho biologický otec. Mal v prvom rade záujem získať túto informáciu z testov DNA, lenže vzhľadom k

tomu, že S. odmieta kontakt s ním, nie je schopný zabezpečiť od neho vzorku potrebnú na vyhotovenie analýzy DNA. Z uvedeného dôvodu sa obracia na súd, aby v rámci dokazovania nariadil vyhotovenie analýzy DNA, ktoré jeho domnienku potvrdí alebo vyvráti. Má dôvodné podozrenie, že matka maloletého S. mala v čase rozhodnom pre jeho počatie pohlavný styk aj s iným mužom okrem neho. Keďže sa mal. S. narodil počas trvania ich manželstva, je navrhovateľ zo zákona považovaný za jeho biologického otca. Je však toho názoru, že na základe vyššie uvedených skutočností biologickým otcom maloletého S. nie je. Preto v zákonom stanovenej lehote navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal rozsudok, že nie je biologickým otcom maloletého S..

2. Dňa 10.07.2019 doplnil navrhovateľ svoj návrh, kde uvádza skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru, že nie je otcom maloletého S.. Čas, kedy sa o týchto skutočnostiach otec dozvedel. Na túto možnosť upozornil navrhovateľa jeho bývalý svokor - otec matky maloletého S., pán S. G.. V mesiaci august 2018 navštívila matka maloletého S. svojho otca, spolu s dcérou J. a s novým partnerom. Počas tejto návštevy mala matka maloletých detí negatívne vystupovať proti navrhovateľovi a otvorene nenávisťne sa o ňom vyjadrovať. Rovnakým spôsobom sa správal aj maloletý S.. Starého otca toto správanie znepokojilo, nakoľko si bol vedomý skutočnosti, že o maloletého S. sa v podstate až do rozvodu manželstva staral prevažne navrhovateľ. Z tohto dôvodu upozornil hneď po návšteve, teda v auguste 2018, navrhovateľa, aby si preveril, či maloletý S. je skutočne jeho syn a odporučil mu, aby podstúpil testy na určenie zhody DNA. Vzhľadom k tomu, že syn už dlhšiu dobu o otca nejaví absolútne žiadny záujem, nekomunikuje s ním, tak nebolo reálne možné nechať vyhotoviť testy DNA. Ďalším dôvodom, ktorý viedol navrhovateľa k pochybnostiam o otcovstve, bolo, že matka maloletého S. mala počas trvania manželstva s navrhovateľom minimálne jeden mimomanželský pomer, ktorý trval dlhšie ako rok. S ohľadom na dobu, kedy matka maloletého S. tento vzťah udržiavala, nie je vylúčené, že by otcom dieťaťa mohol byť práve tento muž. Otec maloletého S. okrem iného pozoruje u syna čoraz výraznejšiu fyzickú nepodobnosť, rozdielne mentálne schopnosti, kedy otec poukazuje na to, že on bol vždy výborný študent, absolvoval vysokú školu, všetko bez akýchkoľvek problémov, pričom maloletý S. bol už od základnej školy problémový žiak, ako v správaní, tak aj v prospechu, kde dosahoval veľmi slabé výsledky. Ako dôkaz na preukázanie uvedených tvrdení navrhol vypočítať starého otca maloletého S., ktorý navrhovateľa upozornil na možnosť sporného otcovstva - S. G., J. XX.XX.XXXX, G. V. XXX, XXX XX. Preto navrhovateľom navrhol, aby súd určil, že K. K., J. XX.XX.XXXX nie je biologickým otcom S. K., J. XX.XX.XXXX L. S. Q. S., V. G., J. XX.XX.XXXX.

3. Matka maloletého sa k návrhu vyjadrila s tým, že maloletý S. K. je dieťaťom jej a navrhovateľa, jej bývalého manžela. Manželstvo s navrhovateľom bolo uzatvorené dňa 19.04.1997. Maloletý S. K. N. J. O. XX.XX.XXXX. Ich manželstvo s navrhovateľom bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 4P/225/2012-49 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2012. Dňa 08.03.2019 navrhovateľ, otec mal. S., podal na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom návrh na zapretie otcovstva proti nej, ako matke dieťaťa a proti mal. S.. V uvedenom návrhu na začatie konania uvádza, že v priebehu roka 2016 sa údajne postupne dozvedal informácie o tom, že mu bola matka počas manželstva neverná, a to aj v období roka 2002 a aj v čase predtým. Informácia o nevere mala u neho vzbudiť podozrenie, že nie je biologickým otcom mal. S. K.. V doplnení svojho návrhu na začatie konania navrhovateľ uvádza, že v mesiaci august 2018 ho otec matky maloletého, S. G. upozornil, že proti nemu údajne vystupuje nenávisťne, a tiež aj mal. S.. Taktiež v tomto doplnení uvádza, že pochybnosti o svojom otcovstve má preto, že mala údajne minimálne jeden mimomanželský pomer počas manželstva a S. sa na neho fyzicky nepodobá a pochybnosti o svojom otcovstve má aj preto, že mal. S. je podľa navrhovateľa problémový žiak a navrhovateľ bol vždy výborný študent. S podaným návrhom zásadne nesúhlasila, považovala ho za akt pomsty navrhovateľa. Uviedla, že navrhovateľ sa na jednej strane domnieva, že nie je otcom mal. S., na druhej strane si razantným spôsobom uplatňoval svoje rodičovské práva cestou súdu. Odvodene si tieto uplatňujú aj rodičia navrhovateľa, ktorí sa ako starí rodičia domáhajú súdnou cestou práva styku s mal. S.V.. Pre podanie návrhu na zapretie otcovstva sú typické prekľuzívne lehoty a presne vymedzený okruh osôb oprávnených na podanie tohto návrhu. Manželstvo matky s navrhovateľom bolo od počiatku problematické. Matka už v návrhu o rozvod manželstva zo dňa 30.08.2012 priznala, že ich manželstvo bolo hneď od začiatku veľmi komplikované, matka sa necítila chápaná a milovaná v tomto manželskom zväzku, a preto udržiavala 1,5 roka mimomanželskú známosť. Navrhovateľa chcela opustiť a rozviesť sa s ním, vtedy však navrhovateľ plakal na kolenách, prosil ju, aby ho neopúšťala, pričom sľuboval, že sa zmení. Matka tak s navrhovateľom z ľútosti zostala. Navrhovateľ teda vedel o jej mimomanželskom pomere, preukázateľne od roku 2012, kedy mu bol doručený návrh na rozvod manželstva. V prípade maloletého S.V., ktorý sa narodil viac ako 5 rokov po uzatvorení ich

manželstva s navrhovateľom, je jeho otcovstvo určené 1. domnienkou otcovstva, kedy sa za otca dieťaťa považuje manžel matky. V takomto prípade je možné otcovstvo zaprieť len ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa. Vylúčenie je možné vtedy, ak by manžel matky vôbec v rozhodnej dobe nesúložil s matkou dieťaťa, čo evidentne nie je daný prípad, pretože o tejto skutočnosti by sa navrhovateľ dozvedel hneď po narodení mal. S.. V druhom prípade je vylúčenie otcovstva možné vtedy, ak manžel matky s matkou v rozhodnej dobe súložil, avšak nemohol splodiť dieťa, čo evidentne tiež nie je daný prípad, pretože navrhovateľ je otcom aj ich druhého spoločného dieťaťa mal. J. K.. Okrem uvedeného v zmysle prechodného ustanovenia § 119b Zákona o rodine, navrhovateľ mohol podať návrh o zapretie otcovstva v lehote najneskôr do 31.12.2018, čo neurobil. Po uplynutí tejto lehoty nie je možné návrh navrhovateľa posudzovať, nakoľko mu uplynula prekluzívna lehota na podanie návrhu na zapretie otcovstva. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky. Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom. Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa. Podľa § 119b ods. 1 Zákona o rodine ak sa manžel alebo jeho opatrovník do 31. decembra 2015 dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že manžel je otcom dieťaťa, ktoré sa po 7.septembri 2008 narodilo jeho manželke, môže manžel alebo jeho opatrovník na súde zaprieť, že manžel je otcom tohto dieťaťa do 31. decembra 2018, ak sa v tejto veci nezačalo konanie pred 1. januárom 2016. Podľa § 119b ods.2 Zákona o rodine konanie o zapretí otcovstva manželom matky dieťaťa alebo jeho opatrovníkom, o ktorom súd nerozhodol do 31. decembra 2015, sa dokončí podľa predpisu účinného od 1. januára 2016. Na základe vyššie uvedeného matka navrhla, aby súd návrh navrhovateľa na zapretie otcovstva zamietol a jej priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s rodným listom, s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 4P/225/2012, s písomnými podaniami účastníkov, výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedka, ako i oboznámením sa s ďalším obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

5. Navrhovateľ s matkou maloletého uzavrel manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Počas trvania manželstva sa im narodili dve deti, S., J.. XX.XX.XXXX M. J., J.. XX.XX.XXXX.

6. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 4P/225/2012 súd zistil, že návrh na rozvod manželstva účastníkov podala matka mal. dňa 04.09.2012, pričom už v tomto návrhu uviedla, že si našla známosť. Po 1,5 roku mimomanželského vzťahu navrhovateľovi o všetkom povedala s tým, že od neho chce odísť a rozviesť sa. Rovnako tak na pojednávaní konanom dňa 23.10.2012 matka dieťaťa uviedla, že si našla mimomanželskú známosť, ktorá pretrváva jeden a pol roka. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom č.k. 4P/225/2012-49 zo dňa 23.10.2012 manželstvo účastníkov rozviedol a schválil rodičovskú dohodu ohľadom zverenia mal. detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov a vyživovacej povinnosti, ktorá sa neurčovala. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2012.

7. Rozsudkom sp. zn. 9P/36/2016-479 zo dňa 08.11.2017 Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozhodol o zmene zverenia maloletých detí vo výroku I., v ďalších výrokoch o ďalších úpravách práv a povinností rodičov k deťom. Rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 5CoP/19/2018-544 zo dňa 23.05.2018.

8. Navrhovateľ na pojednávaniach sa vyjadril v tom smere, že nikdy nepovažoval Mária v tom smere, že nie je jeho synom, nakoľko a o neho od malička staral. Bol aj pri pôrode, nakoľko si to manželka vtedy aj želala, pri obidvoch deťoch. Absolvoval aj rodičovskú dovolenku s obidvoma deťmi, od malička sa o ne staral. Následne S. vozil do škôlky výhradne on, nakoľko manželka nešoférovala. Kompletná starostlivosť vrátane logopédie a všetkých tých vecí po opakovaných neverách, ktoré sa prevalili zo strany manželky ešte na začiatku manželstva, čo spôsobilo doslova rozvrat rodiny, bola na ňom. Ťažko duševne chorá matka v tom čase jeho manželky veľmi ťažko znášala nevery jej dcéry a takisto otec jeho bývalej manželky sa veľmi ťažko zmieroval s tým, čo jeho dcéra vyvádza počas manželstva. Nechcel mu nič hovoriť, vedel, že by ho to zranilo, nakoľko mu pomáhal pri stavbe domu a tým nechcel prilievať olej do ohňa. Nevera manželky s týmto jedným partnerom nebola jediná, myslel tým prvú neveru počas

narodenia S.. Uviedol, že jeho bývalá manželka mala ešte vzťah vo Viedni, kde robila opatrovatelku, vo vlaku so sprievodcom. Matka S. ho prinútila, aby si dal spraviť testy plodnosti. Toto sa uskutočnilo v čase, keď zrejme už bola tehotná a on o tom nevedel. Bolo to na klinike v Bratislave, už si to presne nepamätám. Tieto súvislosti ho primáli k tomu, aby pouvažoval, ako to vlastne je, pričom už vtedy si ona robila alibi. V prípade, že by bol neplodný, otcom dieťaťa by nemohol byť, ale testy dokázali, že je plodný. Poslednou kvapkou v jeho podozrení bola návšteva u otca bývalej manželky aj s deťmi, kde jeho bývalá manželka vystupovala veľmi hanlivo voči nemu a takisto používala S. ako svoju predĺženú ruku a štvála ho proti nemu pred svojim starým otcom. Bola to vyhrotená situácia, kedy jeho bývalá manželka nadávala pred svojimi deťmi svojmu otcovi, čo bolo pre neho veľmi traumatizujúce, keďže už je v pokročilom seniorskom veku. Otec navrhovateľovi zatelefonoval, povedal, čo sa stalo a navrhol mu, nakoľko mal silné podozrenie o tom, že navrhovateľ je otcom S., aby si dal vykonať testy DNA, nakoľko videl, že S. sa správa celkom inak, ako sa správa on sám. Počas manželstva otec jeho bývalej manželky tiež videl, že S. je doslova štvaný a posadnutý nenávisťou voči nemu. Toto bola posledná kvapka, aby si dal žiadosť o preverenie otcovstva. Test plodnosti, ktorý musel absolvovať u neho vyvodil veľkú obavu, a to bolo v čase, keď jeho bývalá manželka očakávala narodenie S., pričom nevedel uviesť, či to bolo počas tehotenstva, alebo po ňom.

K otázke súdu, kedy navrhovateľ nadobudol dôvodné pochybnosti o tom, že nie je otcom maloletého dieťaťa uviedol, že tušenie mal. Poslednou kvapkou bol jeho bývalý svokor, ktorý mu odporučil, aby si dal spraviť testy DNA. K opätovnej otázke súdu, kedy navrhovateľ nadobudol dôvodné pochybnosti o tom, že nie je otcom maloletého dieťaťa, keď tvrdil, že to, čo mu povedal svokor bolo poslednou kvapkou, navrhovateľ uviedol, že v roku 2018, Na otázku súdu položenú v nadväznosti na predchádzajúcu odpoveď navrhovateľa, kedy mal navrhovateľ tušenie, že nie je otcom mal. dieťaťa, navrhovateľ uviedol, že tušenie mal od testov, ale presvedčenie získal vyjadrením od jeho svokra. K otázke súdu, akým konkrétnym vyjadrením, navrhovateľ uviedol, že jeho svokor mu povedal, s akou nenávisťou a zášťou sa vyjadroval o ňom jeho syn, nakoľko svokor ho pozná 25 rokov, majú veľmi dobrý vzťah a prejav syna sa nezlučuje absolútne s jeho povahovým vlastnosťami a prejavmi, pričom on také prejavy nikdy nemal. Navrhol predvolať svedka S. G., J.. XX.XX.XXXX, G. V. Č.. XXX, XXX XX V..

9. Matka dieťaťa po výsluchu otca dodala, že jej otec, ktorý by mal byť vypočutý ako svedok je absolútne nedôveryhodný, nenávidí všetky svoje deti. K poslednej návšteve, ktorú spomenul navrhovateľ, bol opitý na mol a bála sa vôbec o svoje vlastné deti z dôvodu, ako sa správal jej otec, tak ich zobrala. Posledné slová, ktoré od otca počula, boli „ľahaj do pi ...“. V tomto smere namietala jeho zaujatosť. Čo sa týka testov plodnosti, ktoré spomenul navrhovateľ, ona si to pamätala úplne presne a to v tom smere, keďže vekový rozdiel medzi ich deťmi je 6,5 roka, dlhú dobu sa im nedarilo počať J., bolo to viac ako dva roky, medzitým navrhovateľ bral ťažké lieky na psoriázu, ktoré znižujú plodnosť, mala dôvodné obavy, že jeho plodnosť mohla medzitým klesnúť, tak preto žiadala tie testy. Testy boli robené tak v roku 2007, 2008.

10. Svedok S. G. na začiatku výsluchu uviedol, že má vedomosť prečo prišiel na pojednávanie vypovedať ako svedok. Prišiel z toho dôvodu, že má podozrenie, že S., jeho vnuk, nie je dieťaťom K. K., jeho bývalého zaťa. S pánom K. má dobrý priateľský vzťah, s jeho dcérou Q. K., teraz S., nemá žiadny vzťah. Ona ho hrubo urazila a nespráva sa tak, ako sa má správne dieťa voči rodičovi správať. Vedel, prečo bol predvolaný na pojednávanie a na aké okolnosti má vypovedať, takto sa vyjadril. Uviedol, že má vypovedať vo veci zapretia otcovstva voči jeho vnukovi. Má vypovedať na okolnosti, že mal už veľmi dávno podozrenie, že otec jeho vnuka nie je K. K.. On bol rád, keď sa jeho dcéra vydávala, že si našla slušného a milujúceho muža. Jeho dcéra začala udržiavať nemanželský pomer s nejakým Š.. Keď sa vnuk narodil tak pán K. mal veľmi dobrý vzťah k maloletému S., príkladne sa o neho staral. Ako S. vyrastal, tak mal podozrenie, že jeho podoba, jeho telesné znaky naznačovali, že vlastne K. K. nie je jeho otcom. Toto podozrenie si nechal pre seba a nikomu o tom nehovoril. Až po rozpade manželstva bol obviňovaný z toho, že nadrží stranu svojej dcére, ale že drží stranu jeho bývalému zaťovi. Vyvrcholilo to až tým, že pred dvoma rokmi jeho dcéra prišla ku nemu na návštevu, kde ho hrubo pourážala, tiež jeho priateľku, s ktorou žije, vulgárne nadávala a keď sa rozprával s S., ten bol tak plný nenávisťou, že on bol úplne z tohto šoknutý, ako môže chlapec tak nenávidieť toho, kto ho vychovával, pričom predtým tam bol dobrý vzťah. S. mal pána K. predtým rád. Jeho to veľmi bolelo, ako môže niekto, kto má vyštudovanú teológiu, ako môže do niekoho naliať nenávisť. Myslí tým, že nenávisť naliela jeho dcéra do vnuka S.. Podozrenie K. K. , že tento nie je otcom S. mu oznámil po rozvoze manželstva, vychádzajúc z jeho výpovede asi v roku 2018.

K otázkam súdu, kedy svedok nadobudol podozrenie a z akého dôvodu nadobudol podozrenie, že navrhovateľ nie je otcom S., svedok uviedol, že toto podozrenie nadobudol ako Mário vyrastal, ešte v škôlkarskom veku, keďže u neho boli určité telesné znaky, ktoré mal, ako vlasy, oči, ktoré mal podľa neho aj milenec jeho dcéry, ale nechal si to pre seba.

K otázke súdu, prečo si svedok uvedené nechal pre seba a neoznámil svoje podozrenie navrhovateľovi v čase, kedy ho nadobudol, svedok uviedol, že preto, lebo videl, že medzi K. K. M. S. je veľmi dobrý vzťah, S. ho mal rád, lipol na ňom, videl, že zo strany K. K. mu nevera jeho dcéry bola odpustená, tak nechcel spôsobiť rozvrat jej manželstva.

Nevedel uviesť, kedy bolo manželstvo pána K. a jeho dcéry rozvedené.

K otázkam právnej zástupkyne matky dieťaťa sa vyjadril v tom smere, že nevie uviesť dátum, kedy sa pán K. dozvedel o nevere jeho dcéry. Právna zástupkyňa poukázala na skutočnosť, že svedok vo svojej výpovedi uviedol, že „nevera mojej dcére K. K. bola odpustená“. Právna zástupkyňa uviedla, aby svedok uviedol, kedy sa K. K.Q. dozvedel o nevere dcéry, svedok vypovedal, že nevie povedať dátum, bolo to pred narodením S.. Výsluchom svedka ďalej bolo zistené, že svedok nemá dobré vzťahy ani s jedným zo svojich troch detí, nebolo mu oznámené ani meno jeho najmladšej vnučky, vlastne bolo mu oznámené pri jej narodení, ale vypadlo mu.

11. Navrhovateľ záverom k veci uviedol, že si chce dať preveriť, či je otcom S. prostredníctvom testov DNA, aby sa vyvrátilo podozrenie, chcel by potvrdiť, že je otcom S.. Toto je kľúčový moment, o ktorý sa snaží.

12. Právna zástupkyňa odporkyne záverom k veci uviedla, že navrhovateľ s matkou mal. S. uzatvoril manželstvo dňa XX.XX.XXXX, pričom mal. S. sa narodil XX.XX.XXXX. Manželstvo navrhovateľa s matkou mal. S. bolo právoplatne rozvedené až dňa XX.XX.XXXX. V zmysle § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa dieťa narodí po uzatvorení manželstva do uplynutia trojstého dňa od zániku dňa považuje sa za otca manžel matky. Je nesporné, že právny poriadok SR má v oblasti rodičovstva za cieľ vytvoriť súlade medzi otcovstvom právnym a biologickým, takisto dohovor o právach dieťaťa, dáva síce dieťaťu právo poznať rodičov, ak je to možné, z tohto dôvodu má možnosť zapierať otcovstvo matka, otec aj samotný mal. dieťa. Toto právo je však limitované. V zmysle § 86 ods. 1 Zákona o rodine, manžel môže zaprieť otcovstvo do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne sponchybných, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke. V zmysle § 87 ods. 1 Zákona o rodine, otcovstvo určené podľa prvej domnienky otcovstva je možné zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa. Navrhovateľ na predchádzajúcom pojednávaní uviedol, že tušenie, že nie je otcom mal. S. mal. Na opakovanú otázku súdu, odkedy mal toto tušenie uviedol, že od testov. Matka mal. S. spresnila, že testy plodnosti podstúpil navrhovateľ v roku 2007 alebo v roku 2008, kedy sa im nedarilo počať druhé dieťa, mal. J.. Pokiaľ mal navrhovateľ tušenie najneskôr v roku 2008, že nie je otcom mal. S., mal trojročnú prekluzívnu lehotu, kedy mohol podať návrh na zapretie otcovstva. Poukázala na to, že navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že vedel o opakovaných neverách matky maloletého, ktoré sa prevalili ešte na začiatku manželstva. Navrhovateľ tak mal dostatok času, aby v trojročnej prekluzívnej lehote, ktorá podľa nášho názoru začala plynúť najneskôr v roku 2008, podal návrh na zapretie otcovstva. V súčasnej dobe bude mať mal. S. v decembri XX rokov a návrh zo strany navrhovateľa za zapretie otcovstva považuje za čisto účelový a tendenčný. Dôvody, ktoré ho k tomu viedli v návrhu na začatie konania v jeho doplnení, ako to, že sa mal. S. údajne na neho nepodobá, údajne nedosahuje študijné výsledky, ako dosahoval navrhovateľ a zvýšenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči mal. S., nemôžu byť dôvodom na zapretie otcovstva. Vyslovila názor, že v danom prípade je daný záujem na právnej istote, kedy mal. S. za svojho otca považuje navrhovateľa a ani len netuší, že takýto návrh je na súd podaný, pretože matka má za to, že by to spôsobilo úplný rozvrat v rodinných vzťahoch, nielen pokiaľ ide o mal. S., ale aj pokiaľ ide o mal. J., ktorá by taktiež mohla očakávať, že pred jej plnoletosťou otec podá návrh na zapretie otcovstva. Vyslovila ďalej názor, že jednak návrh na zapretie otcovstva bol podaný po uplynutí prekluzívnej lehoty a taktiež navrhovateľ nepreukázal, že by bolo vylúčené že by mohol byť otcom mal. S.. Navrhla preto, aby súd návrh zamietol a matke priznal náhradu trov konania podľa § 55 CMP, pretože je to vzhľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

13. Kolízny opatrovník záverom uviedol, že má za to, že navrhovateľ nepreukázal v konaní, že jeho otcovstvo voči mal. S. je vylúčené. Mal za to, že lehota najneskoršia o ktorej sa dozvedel, že mal pochybnosť o tom, že S. je jeho dieťaťom, začala plynúť podaním návrhu na rozvod manželstva v roku

XXXX, kedy matka uviedla, že má mimomanželskú známosť a návrh považuje za nedôvodný. Vo vzťahu k mal. S. považuje uvedené konanie za konanie voči dobrým mravom.

14. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

15. Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine, manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

16. Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

17. Podľa § 119b ods. 1 Zákona o rodine, ak sa manžel alebo jeho opatrovník do 31. decembra 2015 dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že manžel je otcom dieťaťa, ktoré sa po 7. septembri 2008 narodilo jeho manželke, môže manžel alebo jeho opatrovník na súde zaprieť, že manžel je otcom tohto dieťaťa do 31. decembra 2018, ak sa v tejto veci nezačalo konanie pred 1. januárom 2016.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že manželstvo navrhovateľa, otca S. a matky S. bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX. Syn S. N. J. O. XX.XX.XXXX. Manželstvo rodičov S. bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4P/225/2012 zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2012. Vychádzajúc z obsahu pripojeného spisu 4P/225/2012, matka S., ako navrhovateľka v tomto konaní už v návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom podanom na súd dňa 04.09.2012 uviedla, „že si našla známosť, pričom po jeden a pol roku mimomanželského vzťahu bývalému manželovi, navrhovateľovi vo veci 6Pc/5/2019, mu o všetkom povedala s tým, že od neho chce odísť. V rámci tohto rozvodového konania matka S. vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 23.10.2012 uviedla, „...v dôsledku čoho som si našla mimomanželskú známosť, ktorá pretrváva jeden a pol roka.“

Vychádzajúc z výpovede navrhovateľa, otca S. tiež z jeho konkrétnych odpovedí na otázky kladené súdu, i keď z jeho strany vyhybavé bolo nesporne zistené, že „tušenie mal od testov“, t.j. testov plodnosti, ktoré absolvoval pred narodením sestry S., J., ktorá sa narodila XX.XX.XXXX. Vychádzajúc zo všetkých zistených skutočností testy plodnosti navrhovateľa museli a podľa názoru súdu jednoznačne boli realizované, rozhodne pred podaním návrhu na rozvod manželstva rodičov S., Y. K. XX.XX.XXXX (dátum podania návrhu na rozvod manželstva na súd).

Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na citované ustanovenia, za otca dieťaťa - S. podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine sa považuje navrhovateľ ako manžel matky dieťaťa.

Tento v zmysle § 86 ods. 1 Zákona o rodine mohol na súde zaprieť, že je otcom S. do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, či je otcom dieťaťa, pričom on sám nepreukázal, že pochybnosti nadobudol až po rozhovore so svedkom S. G. (Q. S. S.) a podľa názoru súdu tieto pochybnosti musel mať alebo od realizácie jeho testov plodnosti, najneskôr však v čase rozvodového konania. Súd považuje za nesporné, že navrhovateľ v lehote stanovenej zákonom návrh na zapretie otcovstva voči synovi S. nepodal. Navrhovateľ mohol pritom zaprieť otcovstvo podľa prvej domnienky otcovstva svedčiacej navrhovateľovi (vychádzajúc z § 85 ods. 1 Zákona o rodine, podľa § 87, ods. 1 Zákona o rodine), len vtedy, ak je vylúčené, že by ako manžel matky dieťaťa mohol byť otcom dieťaťa. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by matka jeho dieťaťa, v tom čase jeho manželka, mala v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa aj inú známosť. Nepreukázal, že by v tomto čase nesúložil s matkou dieťaťa, v tom čase jeho manželkou, ani že by bol neplodný. Nepreukázal žiadne skutočnosti, pre ktoré by mohol súd považovať, že by bolo vylúčené, aby bol otcom mal. S..

Pokiaľ by súd vychádzal z tvrdenia matky dieťaťa, že testy plodnosti podstúpil navrhovateľ v roku 2007,2008, najneskôr v roku 2008 by „mal tušenie“, že nie je otcom S., čo je skutočnosťou dôvodne spochybňujúcou, že je otcom dieťaťa. V tomto prípade by trojročná prekluzívna lehota na podanie návrhu na zapretie otcovstva uplynula navrhovateľovi najneskôr do konca roka 2011. Pokiaľ by súd vychádzal z tvrdení matky dieťaťa o mimomanželskej známosti pretrvávajúcej jeden a pol roka v rozvodovom konaní, ktoré prebiehalo v roku 2012, prekluzívna lehota navrhovateľa by uplynula najneskôr koncom roku 2015. Vzhľadom ku skutočnosti, že testy plodnosti navrhovateľa boli realizované v období medzi narodením mal. S. M. S.. J., ktorá sa narodila v roku XXXX, M. Y. XX.XX.XXXX, počítajúc

prekluzívnu lehotu najneskôr od dátumu narodenia J., by táto uplynula navrhovateľovi na podanie návrhu na zapretie otcovstva dňa 02.07.2012. Jednoznačne prekluzívna lehota na podanie návrhu na zapretie otcovstva vychádzajúc z výsledkov celého vykonaného dokazovania, v čase podania návrhu na zapretie otcovstva navrhovateľom, už dávno uplynula. Výsluch svedka súd realizoval z dôvodu objasnenia potrebných skutočností i pre zváženie možnosti podania návrhu na zapretie otcovstva navrhovateľom až dňa 08.03.2019. Záverom súd uvádza, že podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2016, a to § 119b ods. 1 Zákona o rodine, navrhovateľ mohol podať návrh na zapretie otcovstva najneskôr do 31.12.2018. Je nesporné, že tak neurobil, keď návrh bol podaný až dňa 08.03.2019.

19. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

20. Podľa § 53 Civilného mimosporového poriadku, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktoré mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať. Súd v súlade s citovaným ustanovením § 53 CMP rozhodol tak, že úspešnej matke maloletého priznal plnú náhradu trov konania. Vychádzajúc z celého priebehu konania je súd toho názoru, že v danom prípade matka maloletého chránila po všetkých stránkach práva S., pričom návrh navrhovateľa bol nedôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolanie možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.